
A jelen óra legfontosabb kérdése

By David Wilkerson

June 2, 2008 Keresztény hívők világszerte úgy érzik, hogy az utolsó napokban élünk. A növekvő válság és félelem, egy hatalmas megrázkódtatás jelei - még a világi kommentátorok számára is egyértelműek. Ezért most Jézus összes követője számára a jelen óra kérdése a következő: "Kitart-e a hitem mindazon keresztül ami még jönni fog?"

Azt hiszem, hogy a legfontosabb kérdés ebben az órában az amit "állhatatos hitnek" hívunk. Vagyis egyszerűen, képes lesz-e Isten népe rendületlenül megtartani a hitét még a borzalmas események között is, olyan erős megpróbáltatások között amelyekkel a múlt nemzedékeknek nem kellett szembenézni?

Jézus megígérte, "De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog." (Mt. 24:13). Amikor Jézus beszélt erről, az ijesztő megpróbáltatásokra utalt amelyekben tanítványainak része lesz; hamis messiások, háborúk és háborús hírek, nemzet nemzet ellen támad, a természet teljes felfordulása, földrengések, betegségek, üldöztetés, vértanúság. (lásd 24:4-12). Amikor azok a napok eljönnek, Jézus így mondta: "Sokan jönnek majd az én nevemben...és sokakat megtévesztenek." (24:5)

Milyen hatása lesz mindennek az egyházra, azokra akik az Ő nevében hisznek? Jézus világosan állítja: "Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül." (24:12)

Nemzetünk már most is érzi ennek az ijesztő megrendülésnek az előrejelzéseit.

Amerika gazdasági élete tökéletes viharral áll szemben. Márciusban (2008), az amerikai gazdasági rendszer közel volt az összeomláshoz. A Bear Stearns-t, az egyik legnagyobb pénzügyi intézetet a Nemzeti Banknak kellett megmenteni a csődtől. A *Wall Street Journal*, egy újság amely nem ijed meg könnyen, harsogta a riasztó címlapon: "A Fed menti meg az amerikai pénzügyi rendszert az összeomlástól!"

A Fed 30 milliárd dollárt fizetett kezdetben, hogy lecsillapítsa a pánikot, amely az egész nemzetet történelmének legrémesebb gazdasági válságába sodorta volna. A mai napig 300 milliárd dollárt pumpáltak a rendszerbe, hogy megmentsék.

Tíz évvel ezelőtt írtam egy könyvet, "Amerika utolsó figyelmeztetése: A pénzügyi holocaust szélén" címmel. Abban a könyvben a következő eseményekre figyelmeztettem:

- A kötvénypiac válságba kerül
- Isten ítélete hirtelen fog lecsapni az amerikai gazdaságra.
- Egy rövid, hamis jólét fogja megelőzni a bekövetkező gazdasági hanyatlást. (Ez a rövid jólét Isten végső kegyelmi hívása lesz a büntetés előtt.)
- Az ingatlanpiacon visszaesés lesz, olyan piaci szereplőkkel, ahol főként eladók lesznek és kevés vevő. Tömegesen veszítik el az emberek az otthonaikat.
- A homoszexuális hatalom baljós módon megerősödik.
- Hirtelen bekövetkező felfordulás lesz a Wall Street-en.
- Isten prófétái és prófétái el lesznek némítva.
- Az USA dollár összeomlik.
- Amerika elveszti gazdaságának irányítását. Kína eddig is milliárdokat hitelezett Amerikának. A világ adós nemzetei között az első leszünk, többé képtelenek leszünk saját pénzügyeinket irányítani

Sok más állóval együtt, hiszem, hogy a leghatalmasabb megrázkódtatás még elöttünk áll. Amit látni fogunk ezen a földön, az minden élő személyt érinteni fog. A világ egy idleges nyugalmat fog látni, viszonylagos stabilitással, ezért sokan ezt mondják majd: "A válság elmúlt". De az igazság az, hogy a valódi pánik még elöttünk áll.

Jelenleg a politikai rütség tartja Amerikát karmaiban. Gondolj bele: teljes rütség, hogy a politikusok mindenfélét új, több milliárdos programokat ígérnek, miközben a Fed azon igyekszik, hogy a nemzet fejét az emelkedő adóság árvize felett tartsa.

De Jézus Krisztus egyháza számára az igazi kérdés nem a gazdasági összeomlás. Még az sem, hogy ki lesz az elnök. Sokkal inkább az *állhatatos hit*.

Igen, ennek az egyetlen kérdésnek kell elsősorban az eszébe lenni azoknak, akik Jézus szolgálóinak nevezik magukat. Kérdezek: van-e pillanatnyilag olyan erős bizalmad az Úrban, amely meg fog tartani téged amikor a föld káoszba süllyed? Vagy a nehézségek idején ingadozni fogsz, amint a Jézus által megmondott félelmetes dolgok valóra válnak a földön? Amikor az az óra eljön, az Úr iránti szereteted kitart-e? Vagy hideggé válik, amint Jézus azt előre megmondta, hogy sokakkal így lesz?

Ezeket a kérdéseket nem azért teszem fel, hogy megítéljek vagy kárhoztassak bárkit is a Krisztussal való kapcsolatában. Azért kérdezem olvasóimtól ezeket, mert ezek azok a kérdések, amiket Jézus is feltesz azoknak, akik úgy döntenek, hogy követik őt.

Krisztus azt kérdezte: "De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön? (Lukács 18:8) Szeretném Jézus kérdésének szövegkörnyezetét bemutatni.

Jézus éppen csak befejezte a példabeszédet, amelyben egy kitartó asszony arra kérte a bírót, hogy hozzon ítéletet és szolgáltsaon igazságot az ő javára. Jézus példaként hozta fel ezt a nő, kitartó, állhatatos hitére mutatva, amit Jézus bennünk is keres; az olyan hitet amely Istent keresi a nehéz időkben és hisz ígéretei megtartásában. Krisztus jól tudta, hogy csakis az ilyen fajta hit fogja a tanítványokat megtartani a megpróbáltatások idején.

Amikor Jézus a kitartó hitről beszél, azokra gondol akiknek hite megmarad "egy darabig". Más szavakkal amikor imájukra nincs válasz - amikor a kérésükre megszabott határidő lejárt és nincs válasz - hitetlenségbe esnek. Miért? Hitüknek nincs gyökere.

"De nem gyökerezik meg benne, ezért csak ideig való, és amint nyomorúság vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal eltántorodik." (Máté 13:21)

Az ilyen személy gyakran sértve érzi magát ha nehézség lép életébe. Valószínűleg hallottál ilyen "sérelemről" keresztény hívőktől, akik nehézségeken mentek át. Olvasták Isten Igéjét, bizonyos ígéreteket megvallottak, komolyan imádkoztak, de megpróbáltatásuk tovább folytatódott. És idővel, mivel nem látják a választ imáikra, az Ige amibe kapaszkodtak, sértővé válik számukra.

Egy ponton a hitetlenség magja el lett ültetve szívükben. És hamarosan megkérdőjelezzük Isten hűségét. Képtelenek megszabadulni a gondolatától, hogy Isten nem tartotta be ígéreteit.

Bíztak benne egy darabig. Akármikor beszéltél velük, beszédük hittel telt volt és Isten

megbízhatóságáról tanúskodtak. Most azonban kis kétkedés hallatszik beszédükből. Hit helyett kérdéseket hallasz, megjegyzéseket amelyek belső hitetlenséget árulnak el.

Biztos lehetsz abban, hogy Sátán táplálja ezeket a kétségeket. Idővel az ima teherré válik az ilyen hívőknek. Isten ígéje irántinincs többé ugyanaz a szeretet mint azelőtt és nem olvassák a Bibliát többé. Idővel Krisztus iránti szenvedélyük csak pislogó láng lesz.

Néhányan, akik ezt az üzenetet olvassák, hitükre veszélyes helyen járnak. Talán amit itt mondtam szívedben valamit megérintett. Meg kell, hogy kérdezzek: beengeded szívedbe a hitetlenség magjait? Vannak komoly kérdéseid Isten hátszögét illetően? Ahelyett, hogy imádnád Őt, kételkedsz Istenben?

“Uram, miért nem tettél valamit az érdekemben? Miért engedted zavart házasságomba, családomba? Több terhem van, mint amennyit elbírok.” Az ilyen magatartás kemény szívhez és idővel szellemi halálhoz vezet.

Pál apostol figyelmeztette Timóteust, “Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája.” (2Timóteus 2:3) A görög szó “szenvedés” itt nehéz megpróbáltatást jelent. Mit mond Pál erre? “Viseld velem, vállald velem fiam! Katona vagy az Úr seregében. Kiképzést kaptál arra, hogy elviseld a szellemi harc nehézségeit.”

Látjuk ezt az Ószövetségben is. Meg van írva: “Mert az Úr szemei áttekintik az egész földet, és Ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi.” (2Kronikák 16:9) A héber “tiszta szívvel” kifejezés “bizalommal való teljes odaadásnak” fordítható.

Gondold csak meg: Isten ahogy lenéz a földre, szorgalmasan kutat egy hittel telt férfi vagy nő után, aki teljesen bíz benne. Amikor az Úr egy ilyen szolgát talál, azt mondja: “szerettem erőtlen ragaszkodik hitéhez és a bennem való bizalomhoz, ezért erősen fogom mutatni magam számára. Meg fogja ismerni a hatalmam, hogy láthassa amint erőm megmutatkozik érdekében.”

Ezek a szavak először Ászához, Júda királyához szóltak Hanáni prófétán keresztül. Isten kutató szemei Ászára estek, akit az Úr szeretett “Ászá azt tette, amit jónak és helyesnek tartott Istene, az Úr...”

Ászá minden tekintetben igaz ember volt aki bízott az Úrban. Hittel minden dolgot az Úr elé tárt, hogy Isten irányítását elnyerje. Odaadással imádkozott, és Isten alárendeltje volt - tettei is ezt bizonyították.

Ászá kiirtotta a bálványimádást az országban, lerombolta a hamis istenek oltárait. Megtiltotta a boszorkányságot, szodómiát, prostitúciót. Városokat épített erős tornyokkal és magas falakkal, biztonságos kapukkal. Uralma alatt Júda jólétben virágzott és az Úr megáldotta őket.

Ászá hátszögesen emlékeztette a népet, hogy minden áldást az Úrtól kaptak “mert kerestük Istenünket, az Urat, és Ő nyugalmat adott nekünk mindenfelől. El is végezték sikeresen az építkezést.” (2Kronikák 14:7)

Csodálatos lehetett Júdában élni zsidóként ebben az időben. Csak próbáljátok elképzelni a légkört Júdában, azokban években Ászá igazságos uralma alatt. Békesség volt és minden isteni rendben történt. A nép áldott volt, mindenki dolgozott, a termés bőséges volt, mert Isten velük volt. Senkinek nem kellett háborúba menni, mert a nép és a király Istent kereste. Nem volt szükség ítéletre, mert a

nép engedelmes volt.

De egy nap, hirtelen ez a békés élet megváltozott. Ászá ijesztő hírt kapott egy hírnöktől: Egymillió hadsereget láttak Júda felé vonulni. Az etiópok és lubimiták hatalmas hadsereggé egyesítették erejüket. 300 harci kocsi, lovasok tömege és egy millió fegyveres álló gyalogság vonult Júda ellen, hogy elpusztítsa.

Az ezt megelőző nap Ászá arra hívta népét, hogy adjanak köszönetet az Úrnak a békéért és áldásokért, amit azért élvezhetnek, *mert mindig az Urat keresik*. Most pedig olvassuk, hogy "kivonult ellenük az etióp sereg..." (2Kránikák 14:8) Másnap Júda háborúban találta magát, egy millió ellenséges katonával álltak szemben.

Tehát mit tehet az Isten szolgája, amikor ilyen nehézséggel áll szemben? Hogyan reagálhat? Vajon pánikba esik? Emberekhez fordul-e segítségért vagy bizalommal mindent az Úr kezébe helyez?

Isten kutató szeme Ászán volt ebben a válságos órában. Hogyan reagált az igaz király ebben a helyzetben?

"Akkor Ászá kiáltott Istenéhez, az Úrhoz: Uram, neked nem nehéz segíteni az erőtlen a sokasággal szemben! Segíts meg bennünket, Urunk, Istenünk, mert rád támaszkodunk és a te nevedben jöttünk ez ellen a tömeg ellen! Uram, te vagy a mi Istenünk, mutasd meg, hogy ember nem tehet ellened semmit! És megverte az Úr az etiópokat Ászá és Júda előtt és megfutamodtak az etiópok..." (2Kránikák 14:10-11)

Mondd meg nekem, mit tanít ma nekünk, Jézus Krisztus egyházának Ászá reakciója? Ez az istenfélő ember a legrémesebb hírt kapta. A túlélés esélye kérdéses volt, még inkább a győzelemé.

Szeretteim, ennek a történetnek az üzenete világos: *azt mutatja, hogy győzelem - a lehetetlen győzelem - azok számára van fenntartva akik teljes bizalmukat az Úrba helyezik.*

A hatalmas válság akkor következett be Ásza és Júda számára, amikor tiszta szívvel keresték az Urat, amikor Isten kegyes jóindulattal mosolygott rájuk. Nem tudom megmagyarázni miért engedi meg az Úr az ellenség támadásait istenfélő szolgálóin. De azt tudom, hogy az Ige figyelmeztet minket arra, hogy várjuk a tüzes megpróbáltatásokat hitünk megpróbálása céljából. Mindennek ellenére meg van írva, hogy Isten tiszta aranyat talál kitartó hitünkben.

Ászá hite abban a nehézségben az Úr kedvére volt. Ennek ellenére egy prófétát küldött, hogy figyelmeztesse őt:

"Hallgassatok rám, Ászá és egész Júda, meg Benjámín! Az Úr veletek lesz, ha ti is ővele lesztek. Ha keressitek őt, megtaláljátok, de ha elhagyjátok, ő is elhagy benneteket." (2Kránikák 15:2)

A próféta hozzátette, hogy ez volt igaz Isten népére a történelem folyamán keresztül. Régen, ha valamikor nem volt béke csak zaklatás és gondok, amint a nép Istenhez fordult keresve őt, megtalálták az Urat. (Lásd 15:3-4)

Azarjáhu Júdához szóló prófécija Jézus Krisztus mai egyházához is szól: "A hit egyetlen dicsőséges győzelme nem elég." Még több megpróbáltatás jön minden hívő életébe. Sőt, minél jobban keressük az Urat, minél nagyobb az elhívásunk, minél erősebb a vele való kapcsolatunk - annál több lesz a

szenvedés és megpróbáltatás, a hit állandóan erősödő próbája. Az Ige arról biztosít bennünket, hogy ez az életünk végéig fog tartani.

Mit üzen az Úr mindezzel? Egyszerűen a következőt: *Hitünk nem rendülhet meg még a legnagyobb próbák közben sem.*

Szeretteim, higgyétek el, nem könnyelműen mondom mindezt. Amit ebben az üzenetben megfogalmaztam, azt a saját, személyesen átélt szenvedéseimből, nehéz időszakaimból, próbatételeimből merítve mondom.

Ne értsetek félre: nem panaszkodom. Tanúskodni tudok arról, hogy láttam Isten szerető kezét minden megpróbáltatásban az évek során. Láttam a feleségemet Gwent és két lányomat a halál torkában rákbetegségben. Kitartottam amikor unokám meghalt rákban. Láttam mindegyik gyermekemet és unokámat súlyos támadások alatt mindenféle időpontban. Magam is a tüzes próbáltatásokon mentem át.

Mindez alatt átéltem hitem elertlenedését, amelyben az Úr arca látszólag teljesen el volt rejtve tőlem a megpróbáltatáson keresztül. Mégis, a hosszú évek után itt állok, és vallom, hogy az Úr áthozott minden próbán keresztül békéjével és győzelmének énekével.

De a dolgoknak ez még nem a vége.

Harminchat évig járva az Úrral, bízva benne és a próbákat hittel elszenvedve, Ászá megsomorította Isten lelkét. Egy másik borzalmas megpróbáltatás következett Ászá életében. Ekkor azonban Júda igaz királya elvesztette hitét.

Eddig Ászá Istenben bízó emberként élt. Élő példája volt az odaadó hitnek, buzgalomnak állandóan az Urat keresve. Szolgálatá Júdában szellemi megújulást hozott és Isten igazságos uralmát.

Egy hirtelen válság szakadt Ászára és a nemzetre. Az a hír jött, hogy az ellenség körülvette Jeruzsálemet. Az összes fontos út le lett zárva. A Jeruzsálemtől öt mérföldre lévő Rámát körülvette az ellenség, elfoglalta, lezárt minden utat. Senki nem tudott se ki se be menni.

Mivel a blokádn Júda gazdaságát veszélyeztette, gyorsan kellett cselekedni, hogy a nép ne éhezzen. Mit tett Ászá király?

Ebben az esetben nem fordult az Úrhoz. Valójában nem is imádkozott és nem egyeztetett szellemi tanácsadóival. Ehelyett pánikba esett. Nemcsak hogy emberbe vetette bizalmát - saját ellenségére támaszkodott. Ászá a gonosz Ben Hadadhoz, szíria királyához, Júda legfőbb ellenségéhez fordult katonai segítségért.

Ezzel a megoldással Ászá a válságból ki akarta vásárolni magát. Kiürítette a nemzet kincstárát és minden aranyat, ezüstöt elküldött Ben Hadadnak ezzel az üzenettel: "Itt van minden kincsünk, neked adjuk csak kergesd el ellenségeinket, szabadíts meg minket".

Milyen rémesen tragikus! Az mindig tragikus, mikor istenfélő emberek akik bíztak Istenben, a világ szemé elített hitetlenségbe esnek és a test cselekedeteihez fordulnak baj esetén. A világ pedig gúnyosan így válaszol: "Ez a következménye annak, hogy évekig Istenben hittél? Ez a hit vége, a hajótörés? Micsoda bolondság volt valaha is Istenben hinned!"

Ekkor egy másik prófétát küldött az Úr Ászához ezzel az üzenettel:

“Mivel Arám királyára támaszkodtál, nem pedig Istenedre, az Úrra, ezért csúszott ki a kezedből Arám királyának a hadserege...emiatt mostantól fogva háborúban lesz részed!” (2Kronikák 16:7, 9)

Szeretném összefoglalni a kitartó hittel kapcsolatos témát. Az állhatatos hit *mindent Isten kezébe helyez*. Az állhatatos hit azt mondja az Úrnak: “Minden eseményt és jövőbeli sikert rád bízok. Ígéreteden foglak, hogy Te mindent elkövetsz -mindenható és mindentudó hatalmadnál fogva - hogy megtarts engem.”

Akármikor megpróbáltatásokkal vagy üldözéssel állunk szemben, Sátán azonnal jön félelmet és hazugságot szuttogni:

“Hogyan fogod túlélni ezt a nehézséget? Mit teszel most? Ha Isten hűséges, hogyan engedhette meg, hogy ez történjen veled? Hogyan teheti kockára szeretteidet ezen a módon? Mi lesz veled, a családdal, állásoddal, szolgálatoddal?”

De az állhatatos hit így válaszol az ellenség hazugságaira:

“Ördög, nem jó kérdéseket tettél fel. A kérdés nem az, hogy hogyan fogok kilábalni ebből. Nem az a lényeg, hogy mi lesz velem és az enyéimmal. Már mindent - megpróbáltatást, szerencsétlenséget, ami engem illet - Atyám szeretet kezeire bízom. Minden jövőbeli eseményt rábízom. Időre időre hűségesnek bizonyult hozzám. Bízom benne a jövőmet illetően is.

Amikor szívünk ezen az alapon áll, akkor kérdésünk világossá válik. A kérdés tehát: “Hogyan tudnám jobban szeretni és szolgálni az Urat? Hogyan tudnék másokat úgy szolgálni mint magamat?”

Láthatjuk, hogy az állhatatos hit azt jelenti, hogy magunkat teljes mértékben Isten akaratára bízunk úgy, ahogy Jézus mondta a hegyi beszédben: “De keressétek először Isten országát és igazságát és ezek mind ráadásul megadatnak nektek.” (lásd Máté 6:33)

Az állhatatos hit kijelenti, “Nincs saját akaratom, legyen meg inkább az Isten akarat. Nincs többé személyes lista számomra. Nem játszom többet Istent, hogy megoldjam saját problémáimat vagy másokét. Szent Szellem add, hogy az Úrban és ígéreteiben maradjak.”

Ilyen hittel, bármit is hoz a jelen órája, készen fogunk állni. Ámen!